

Секція 6. Інтеграція України у світові та регіональні економічні структури

Гончарова І.В., Солоха Д.В. Турбор І.О.

ЕКОНОМІЧНА ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ В ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ

Інтеграція нашої держави в європейський політичний, економічний, правовий простір та в євроатлантичний безпековий простір початково була визначена Законом України від 19.06.2003р. “Про основи національної безпеки України”, що передбачає повне членство у Євросоюзі і НАТО та є основою для формування зовнішньополітичного курсу в цьому питанні.

Незворотність зовнішньополітичного курсу України на інтеграцію в Європейський Союз визначає першочерговість впровадження та реалізацію загальних завдань економічного та соціального розвитку, метою яких є досягнення високої якості життя наших громадян. А це, в свою чергу, вимагає запровадження в державі високих європейських стандартів, шляхом наближення законодавства України до законодавства ЄС.

Як цивілізована європейська держава, що твердо стала на позиції демократії та ринкової економіки, Україна не може існувати ізольовано від світових і європейських господарських процесів. Держава зобов’язана, навіть приречена, бути європейською країною, і Європейський Союз визнав Україну своїм стратегічним партнером.

Одним із найважливіших напрямків стратегії свого розвитку Україна проголосила вступ до Європейського Союзу. Особливого значення євроінтеграційні амбіції України набувають із прийняттям до ЄС низки країн-претендентів, що означатиме виникнення спільного кордону між Європейським Союзом та Україною. Але перетворення амбіцій на реальність потребує неймовірно великих зусиль, насамперед самої України. Деформації соціально-економічної системи, яких зазнала країна, за весь період її радянської історії, виявилися настільки суттєвими, а розрив у розумінні й визначенні історичних, політичних та загальнолюдських цінностей настільки глибоким, що повернення до сім’ї європейських народів в аспекті економічної інтеграції до ЄС перетворилося на важкий, багатоплановий і тривалий процес.

Усвідомлення суспільством необхідності європейської інтеграції України та підтримка громадянами країни дій уряду у цьому напрямі – це запорука незмінності та незворотності руху держави до демократичного майбутнього. Україна прагне цілеспрямовано та конструктивно будувати подальші відносини з Європейським Союзом і НАТО, враховуючи при цьому національні інтереси та думку громадськості. Крок до євроінтеграції держави має на меті забезпечити підвищення ефективності національної економіки, підвищення соціальних стандартів, покращення рівня та якості життя усіх громадян, формування позитивного іміджу України у світі.

Вступ України до ЄС в економічній сфері зумовлюються, по –перше, поточним станом та наявною перспективою взаємовідносин з країнами – членами Євросоюзу та країнами–кандидатами; по-друге, внутрішніми структурними трансформаціями в розширеному ЄС та новою його зовнішньоекономічною стратегією у східному напрямі; по-третє, здатністю економіки України до справді ринкових інституційних і структурних перетворень.

Певний науковий доробок у розв’язанні проблем входження України в ЄС виконано українськими науковцями в рамках семи міжнародних наукових конференцій «Проблеми економічної інтеграції України в Європейський Союз».

Кожна із семи проведених конференції мала чітко визначений аспект проблематики економічної інтеграції України в Європейський Союз.

Вперше в українській і світовій економічній літературі досліджується економічна система глобалізму, що формується нині на фоні процесів глобалізації як самостійний соціально-економічний феномен, як результат і наслідок силової глобалізації в умовах глобальної конкуренції.

Послідовно розглядається нова парадигма глобального постіндустріального розвитку на принципах інтегрованого цивілізаційно-глобального підходу. Виходячи з теорії глобалістики, глобалізації і глобалізму, розкривається генезис глобалізму як економічного феномену і наукової категорії, еволюція і перспективи цієї нової економічної і суспільно-політичної системи. Характеризуючи вплив глобалізації і глобалізму на світовий інтеграційний процес, приділяється особлива увага закономірностям і проблемам глобальної економічної інтеграції, показуючи сутність міжнародних стратегій силової глобалізації і глобалізму як модерних форм економічного імперіалізму.

Економічний розвиток у сучасному світі відбувається під впливом ряду факторів, найважливішими серед яких є прогрес наукової думки, технологій, інтернаціоналізація багатьох сфер суспільного життя, перехід багатьох країн світу до моделі ринкових відносин. Поглиблюється взаємна залежність країн та господарських агентів, розвиваються процеси інформатизації традиційних видів бізнесу та становлення нових виробничих систем на базі комп’ютерних технологій і мереж даних.

Уже наприкінці ХХ ст. на економічній діяльності людства кардинально позначився вплив тенденцій до глобалізації та регіоналізації, які посилювалися зрушеннями у сфері технологій, лібералізацією валютно-фінансових відносин.

Формування інтеграційних механізмів, нові реалії, які породжуються науково-технічним прогресом (НТП), поширенням мережі Інтернет практично на всі аспекти життя суспільства, обумовлюють таке самоусвідомлення людства, яке принципово відрізняється від тих уявлень, що були достатніми для його життєдіяльності та відтворення в минулому. Нині жодна країна світу, навіть найбільші та економічно найпотужніші держави, не можуть забезпечити скільки-небудь задовільних умов своєї участі в системі міжнародної кооперації та міжнародного поділу праці, не беручи участі в тих інтеграційних механізмах,

які визначають геополітичні, гео економічні передумови світової розстановки сил, глобальної конкуренції.

Не розв'язавши завдань оптимізації усієї системи міжнародної економічної діяльності України, не можна сподіватися на успішне реформування економіки держави в цілому, оскільки така діяльність є, по-перше, значним компонентом господарювання, а по-друге, його потужним каталізатором.

Особливе місце приділяється визначенню та обґрунтуванню пріоритетів та імперативів національної стратегії розвитку України в умовах світового панування глобального корпоративізму, що стає ідеологією світового розвитку в XXI столітті.

Література

1. Гальчинський А.С., Єщенко П.С., Палкін Ю.І. Основи економічних знань: Навч. посібник – К.: Вища школа, 1998. – 544 с.
2. Економічна теорія: Підручник / За ред. В.М. Тарасевича. - К: Центр навчальної літератури, 2006. – 784 с.
3. Задоя А.А., Петруня Ю.Е. Основы экономической теории: Учеб. пособие. - М.: Рыбари, 2000. – 479 с.
4. Основи економічної теорії / За ред. С.В. Мочерного. - К.: Академія, 1998. – 464 с.
5. Основи економічної теорії. Підручник / А.А. Чухно, П.С. Єщенко, Г.Н. Климко. – К.: Вища школа, 2001. – 606 с.
6. Основи економічної теорії: Підручник. У 2-х кн. / Ю.В. Ніколенко, А.В. Демківський, В.А.Євтушевський та ін. / За ред. Ю.В. Ніколенка. 2-ге вид. – К.: Либідь, 1998.

Ісаєнков О.О., Ляшок Я.О., Ісаєнкова Ю.В.

УКРАЇНА В СВІТОВИХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ

Умовою розв'язання кардинальних проблем внутрішнього розвитку, необхідною складовою зовнішньої стратегії України стало питання про її ставлення до тих або інших міжнародно-економічних об'єднань та коопераційних, інтеграційних процесів. Виходячи з цього особливий інтерес становить оцінка окремих географічних векторів зовнішньоекономічної орієнтації України, з яких європейський є особливо важливим.

Європейська інтеграція, яка із запровадженням на початку 2002 р. євро перейшла у нову, вищу якість, є важливим фактором міжнародних економічних відносин. У загальноєвропейському масштабі нова грошова одиниця дасть змогу уникнути значних витрат у зв'язку з переведенням однієї валюти в іншу, що означатиме виграш від 40 до 50 млрд дол. щорічно. Запровадження євро сприятиме зниженню інфляції, процентних ставок, податків, зменшенню потреб підприємств в обігових коштах, стабілізації фінансового сектору, зниженню валютних ризиків, скороченню накладних витрат з обслуговування операцій, при-